

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... λατινὰ 20

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16 - ENANTI THE BOYANE

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

Поп

ποπτεύεται, ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος μεταξύ τῆς θαλαμηπέλου καὶ τοῦ «Ἰππότου τοῦ Ρόδου» καὶ λέγει ὅτι αὐθάνεται νὰ εἶνε ἀδιάβατος. Ἀλλὰ γίνεσθαι χερσάτους, ὅταν αἰωνίδιους εἰσέρχεται ἡ «Ἀννίνα» ἐκ τινος παραθύρου πενήμβου ἐνδοσμήνης. Ὅδηγεῖ τέσσαρα νήπια καὶ λέγει, ὅτι εἶνε ἡ ἐγκαταλειμμένη σύζυγος τοῦ βαρύνου. Τὰ παιδιὰ κραυγαζέουν ἀδιακόπως: «Μαμαπῶ! Μπαμπῶ! Μπαμπῶ!»

Ἐπακολουθεῖ ἀπερίγραπτος σύγχυσις, ἐν μέσῳ
τῆς ὁποίας εἰσβάλλει εἰς ἀστυνομικούς, ὅστις καὶ
ταγγέλλει τὸν βαρῶνον ἐπὶ παραπληνῆσει μίαν
κόρης. Ὁ βαρῶνος διὰ τὴν σωθῆ παρουσιάζει
τὴν θαλαμηπόλον ὡς μνηστῆρα του. Ἀτυχῶς
τὴν αὐτὴν στιγμήν θάνατι δὲ Φανίναλ παθὴρ τῆς
Σοφίας. Ὁ βαρῶνος προσποιεῖται ὅτι δὲν τὸν
ἀναγνωρίζει καὶ λέγει ὅτι ὁ ἀληθὴς Φανίναλ εἶναι
δύο φορές μεγαλειότερος. Εἰς τὸ τέλος θάνατι καὶ
ἡ Σοφία καὶ ὁ βαρῶνος χάνει ὅχι μόνον τὸ μυ-
αλό του, ἀλλὰ καὶ τὴν περρούκην του.

τὴν ὅταν τέλος ἡ θυσία κοπᾶται, ὁ βαρῶνος θέ-
λει τουλάχιστον νὰ παρηγορηθῇ εἰς διαχύσεις
μὲ τὴν θαλαμηπόλον, ἄλλ' ἡ μυστηριώδης αὐτῇ
γοναikoῦλα, ἀπὸ ἀνταλασσει μερικὰς λέξεις μὲ
τὸν ἀστυνόμεον, ἐκδίδεται καὶ ἀποκαλύπτεται μὲ
τὸ ἀνδρὸν προσεστία.

Τὴν στιγμήν αὐτὴν ἡ μουσικὴ εἶνε θορυβώδης καὶ καμικετραγικὴ. Φθάνει ἡ πριγκήπισσα ἥτις ἀναγγέλλει εἰς τὸν περίλυπον γενόμενον βαρῶνον διὰ τὸ γάμος ἑματαιώθη, διότι οὕτε ἡ Σοφία οὕτε ἡ πατὴρ τῆς θάλουσι νὰ ἀκούσουν πλέον περὶ τοῦ οὗτου γαμβροῦ· Τὸ τελευταῖον κύτπημα διὰ τὸν βαρῶνον εἶνε ὁ λογαριασμός τὸν ὁποῖον τοῦ φέρε-
ει ὁ ξενόδοχος πρὸς πληρωμὴν, διὰ δωμάτια, δειπνον, φωτισμὸν κλπ.

[illegible]

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ
ΠΕΡΙ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΠΩΣ ΤΟ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙ

- Μερικά δημεία αὐτοῦ
- Οἱ προνομιοῦχοι τῶν Τραπεζῶν
- Μικροὶ καὶ μεγάλοι δικηγόροι

ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ζωηρώς συζητεῖται μεταξύ τῶν δικηγορικῶν
 κύκλων τὸ νέον νομοσχέδιον περὶ δικηγόρων, ὁ
 περ πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνή-
 σεως εἰς τὴν παρούσαν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν.
 Ἐπειδὴ ἀκόμη δὲν διενεμήθη τὸ νομοσχέδιον
 τοῦτο, δὲν ἐμπορῶνθαι ὀριστικῇ τῇ περὶ αὐτοῦ γνώ-
 μη. Ἀλλὰ μερικὰ γνωσθέντα αὐτοῦ συμμαεῖ, ὅ-
 τινα οἰκόνονται νὰ θίγῃσι καίσοβαρὰ συμφέροντα,
 ἐμβάλλουσιν εἰς ἀνησχίαν καὶ προκαλοῦν ἀπο-
 τοῦδε ἀντίδρασαν, ἧτις ζωηρότερα θέλει ἐκδηλωθῇ
 ὅταν κληθῇ ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Ἀθηῶν
 νὰ ἀποφανθῇ γνώμην περὶ τοῦ νομοσχεδίου.

κοιτάζει
τὸ Τρι-
τά εἶνα

Ἡ πρός τὰ σημεῖα ταῦτα δὲν τίθεται ἐν ἀμ-
σιβόλῃ ἡ καλὴ πρόθεσις τῶν συντακτῶν τοῦ
σχεδίου ὅπως ἐπιτευχθῇ τὸ ἁριστερόν καὶ συμ-
περιότερον διὰ τὸ διχηγορικὸν σῆμα, ἀλλ' ἀνα-
γνωρίζεται ὅτι ἐνεπιλογώρῃσι πλάνῃ ἢ ἐσφαλ-
μένη ἐκτίμησις τῶν τραγμάτων.

— Οἱ δικηγόροι τῶν Τραπεζῶν

Ἡ διάταξις ἥτις προκαλεῖ τὰς ζωηροτέρας ἐκδηλώσεις εἶνε ἡ ἀπαγορεύουσα τὸ δικηγορεῖν ἐπὶ ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων εἰς τοὺς δικηγόρους εἰς οὓς εἶνε ἐμπεισιτεσθῆναι αἱ ὑποθέσεις τῶν Τραπεζῶν. Ὡς γνωστὸν τὸ δικηγορεῖν διὰ λογαριασμὸν Τραπεζῆς τινὸς εἶνε ἀπὸ τὰ μαλλὸν περιζήτητα προνόμια τὰ μὴ προστά ἐμὴ μόνον εἰς τοὺς ἐξάρχους ἐπιστήμονας ἢ εἰς τοὺς ἐξόχως ἐνοουμένους ὑπὸ τῶν ἰθυόντων τὰς Τραπεζὰς κύκλων. Ὁ παρά τινι Τραπεζῇ δικηγόρος ἔχει ἐξασφαλιστὴν ἀρκετὰ γενναῖον καὶ σταθερὸν ἐπίδομα ἐπὶ παροχῇ ἐλαγίστης ὑπηρεσίας, καὶ δὲ ἐμπιδοῖζεται καθόλου νὰ ἔλῃ καὶ τὴν ἐξ ἰδιωτῶν πελατεῖαν του. Μάλιστα ἀγρεύει εὐκολώτερον πελτεῖαν διότι τὸ νὰ εἶνε τις δικηγόρος Τραπεζῆς ἀποτελεῖ τρόπον τινα τίτλον ἰκανόητος ὅστις καταπλήσσει τοὺς ἀπλοικοὺς πελάτας.

Εἶνε λοιπὸν φυσικὸν ὅτι ἐκ τοῦτου οἱ προνο-
μοῦχοι τῶν Τραπεζῶν δικηγόροι καίριως ζημι-
οῦνται ἐκ τῆς τοιαύτης διατάξεως καὶ ὅα πρᾶ-
ξιαι πᾶν τὸ δυνατόν ἵνα τὴν ἀντρεψώσιν. Ἐξ
ετέρου, οἱ λοιποὶ μὴ προνομιοῦχοι δικηγόροι,
θεωροῦν δικαίαν τὴν διάταξιν ταύτην, ἐκ τῆς ἐ-
φαρμογῆς τῆς ὁποίας ὅλοι θὰ εἶχον νὰ ὠφελη-
θοῦν, καὶ εὐχαρίστως θὰ ἔπραττον καὶ οὗτοι πᾶν
ὅ, τι θὰ ᾔτο δυνατόν, διὰ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν
ἐξαιρέσιν των.

— Ἡ διαίρεσις τῶν δικηγόρων

ὡν τὸ
εἶδος ὁ-
Μετά
υἱ ἰπ-
ς, δε-
ρόπο-
ιτήρη
τον α-

"Εν ἄλλο ἄθρον ὅπερ προκαλεῖ ἐπίσης ζωη-
ράν συζήτησιν καὶ κρίνεται ἐπιζητούντων διὰ τοὺς
νέους δικηγόρους, εἶνε τὸ διαβουλεύοντες δικηγο-
ροῦσι καὶ τρεῖς τάξεις καὶ ὀρίουν τὰ Δικαστήρια
παρ' οἷς ἕκαστος θὰ δικηγορῇ. Διὰ τὴν πρώτην
τάξιν εἶνε τὸ Ἐφετεῖον καὶ ὁ Ἀρειος Πάγος,
διὰ τὴν δευτέραν τὸ Πρωτοδικεῖον καὶ τὸ Ἐφε-
τεῖον, καὶ διὰ τὴν τρίτην τὸ Βιβηνόδικεον καὶ
τὸ Πρωτοδικεῖον.

Οἱ μικροὶ δικηγόροι—ἵνα εἰπωμεν οὕτως—πα-
ραποσούνται δι' ἡ διαίρεσις αὐτὴ βλάπτει αὐτοὺς
καὶ ὥρειται τοὺς μεγάλους δικηγόρους. Καὶ δι-
δουν τὴν αἵρεσιν ἐξέγρησιν τῆς γνώμης των. Ὁ
πολίτης ὁ μέλλων νὰ εἰσαγγῇ ὑποθέσιν τινα ἐ-
νώπιον τοῦ Δικαστηρίου, συμφέρον ἔχει ἵνα ἡ ὑ-
πόθεσις τοῦ ἐξ ὅλων τοῦ τοῦ βαθμοῦ τῆς δικαιο-
δοσίας διεξαχθῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικηγόρου. Συνε-
πῶς συμφέρον ἔχει νὰ καταφύγῃ εἰς τοὺς μεγά-
λους δικηγόρους, οἵτινες ἔχοντες βοηθοὺς καὶ τὰν
δύο κατωτέρων κατηγοριῶν, δυνατόν νὰ διεξά-
γῃσι δι' αὐτῶν τὰς ὑποθέσεις των εἰς τὸ Εἰρη-
νοδίκειον καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον, οἱ ἴδιοι δὲ εἰς
τὸ Ἑφετεῖον καὶ τὸν Ἄρειον Πάγον, ἐὰν φθά-
σῃ ἡ ἀποφασιστικὴ ἐκείνη ἡμερὰ.

Οἱ μικροὶ δικηγόροι, οἱ ἄλλοι θὰ εἶναι δευτέρως ἢ τρίτης κατηγορίας, δὲν θὰ δύνανται νὰ παρίστανται ἐνώπιον τοῦ Ἐφεσίου ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ συνεπῶς οἱ πελάται· ὅτινας τοχὸν θὰ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς ὑπόθεσιν τινα, θὰ ὑποχρεοῦνται νὰ τὴν ἀποσύρῳσιν ἵνα τὴν ἐμπιστευθῶσιν εἰς δικηγόρον τῆς πρώτης κατηγορίας, ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν Ἐφεσιὸν ἢ τὸν Ἀρείον Πάγον. Ἀπὸ οἱ μικροὶ δικηγόροι θὰ ζητοῦνται.

— Τὸ ἀδυσμίδακτον μετὰ τῆς διδασκαλίας

Κρίνεται ἐπίσης ζωηρῶς καὶ κατακρίνεται μέ-
γιστα ὡς μὴ πρακτικὴ ἡ διδασκαλία ἥτις κηρύσσει
τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ επαγγέλματος ὡς
συμβιβαστὸν μὲ τὴν δημοσίαν θέσιν διδασκαλίας.
Προκρίνεται περὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπι-
στημίου τὸ πρόβλημα ὅα ἦτο κατανοητὸν, διότι

οὗτοι πολυλαμβάνουν μισθόν ἱκανοποιητικόν.
 *Ἀλλὰ προσκείμενον περὶ διδασκαλίας νομικῶν
 μαθημάτων εἰς τὰς Ἑμπορικὰς Σχολὰς, τὸ Πο-
 λυτεχνεῖον, τὰ Διδασκαλεῖα κτλ. δὲν ὑπάρχει
 εὐλόγος δικαιολογία τῆς ἀπαγορεύσεως, διότι ἐν-
 τὸς θέσει ταύτης ὁ μισθὸς εἶνε ἐλάχιστος, δεδω-
 μένος μάλιστα ἀπὸ τοῦ κράτους ἐπιμεριζόμενος καὶ οὐ

δεῖς δικηγόρος θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποζητήσῃ μόνον ἐξ αὐτοῦ. Ἄλλως αἱ παραδόσεις εἰς τὰς θέσεις ταύτας εἶνε τόσον ἀπλᾶι ὥστε νὰ μὴ φαίνεται πιστευτὸν ὅτι θὰ παρακολυτεται ὁ διδασκαλὸς ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του νὰ ἐκτελήθῃ τὸ καθήκον τοῦ καὶ νὰ εἶνε ἐπαρκὴς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀξιωματός.

Ἐπάρχουν ἀκόμη καὶ ἄλλα σημεῖα, ὥς εἰπο-
 μέν, τοῦ νομοσχεδίου, ἅτινα προκαλοῦν τὴν προ-
 σοχὴν τῶν δικηγόρων καὶ θεολογικῶς μεταξὺ
 αὐτῶν, καὶ ἐφ' ὧν θὰ γείνη μακρὰ ἡ συζητήσις.
 Ἐπὶ ἐν καιρῷ θὰ πληθῇ νὰ ἀποφανθῇ γνώμη ἡ
 Δικηγορικὴ Σύλλογος.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ
ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

- Νὰ ὁρκισθοῦν οἱ θεολόγοι
- Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ... πρόοδος
- Διωματουρία καθηγητῶν

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΟΡΚΟΥ

‘Ο Πάπας δὲν ἀστείευεται. Βλέπων τὴν ὁρμὴν τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν ἐπιστήμην νεωτεριστικῶν ιδεῶν ἐξέδωκε διαταγὴν ἵνα πάντες ἀνεξαίρετως οἱ καθηγηταὶ καὶ ὡφθηγῇ- ται καὶ οἱ μέλλοντες διδάκτορες τῶν θεολο- γικῶν σχολῶν τῶν καθολικῶν Πανεπιστη- μίων, ὑποβληθῶσιν εἰς ὅρκον ἀποδοκιμάζοντα πᾶσαν νεωτεριστικὴν ιδεάν φέρουσαν πρὸς σχμα προόδου τῆς ἐπιστήμης. Τὸ κείμενον τοῦ ὅρ- κου ἔχει ὡς ἐξῆς «Καταδικάζω καὶ ἀπορρί- πτω τὴν γνῶσιν ἐκείνην, καθ’ ἣν χωρίζε- ται ἡ χριστιανικὴ κριτικὴ, εἰς τὴν τοῦ πιστοῦ καὶ τὴν τοῦ ἱστορικοῦ, ὡς ἐάν ὁ ἱστορικὸς ἐ- δικαιοῦτο νὰ παραδέχεται ὅτι διαφωνεῖ πρὸς τὴν πίστιν, ἢ νὰ ἀπορρίπτῃ δόγματα τῆς Ἐκ- κλησίας, ἢ νὰ τὰ θεωρῇ ψευδῆ ἢ ἀμείβελα».

Διὰ τοῦ ὅρκου τούτου ὑποτάσσεται ἡ κριτικὴ καὶ ἡ ἱστορία εἰς τὴν Πίστιν καὶ τὰ ὁρισμένα δόγματα.

Ἡ πακικὴ αὕτη διαταγὴ διήγειρε θυέλλαν εἰς τὰ πανεκριστήμια τὰ καθολικὰ ἰδίως τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας. Καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι τῶν θεολόγων, καθηγητῶν καὶ ὕψην τῶν—εἰ νὰ κἀμωσιν!—ὑπετάγησαν καὶ ἔδωκαν τὸν ὄρκον. Τινὲς ὁμῶς ἀνθίστανται καὶ διατάττουσι. Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ πανταχοῦ καθηγηταὶ θεολόγοι καθολικοὶ τῶν πανεκριστημίων διορίζονται μὲν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐξαρτῶνται παρ' αὐτῆς, ἀλλὰ ὑποτάσσονται συγχρόνως καὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν οἰκείων ἐπισκόπων, οἵτινες ἐξεδουλοῦσιν ἐπιβλέψιν αὐτῶν.

Ὁ μέγιστος τῶν καθολικῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου ἐν τῇ πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης Σέρερ ἡρνήθη διαρρηθὴν νὰ ὑποταχθῇ δίδων τὸν ὅρκον. Ὁ Scheer εἶνε διασημὸς καὶ ἀξιῶμα καὶ κύρις ἐν τῇ Κανονικῇ Δικαίᾳ. Ἰσχυρίζεται δὲ, ἀρνούμενος, ὅτι δὲν δύναται ὁ ἐπιστήμων νὰ ὑποτάξῃ τὴν ἱστορικὴν ἔρευναν καὶ ἐπιστήμην εἰς τὴν ἐκ τῶν προτέρων πίστιν. Αὐτὸς, ἄλλως τε, καίτοι διδάσκει ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον, δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βιέννης, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν Σχολῶν τῶν καθολικῶν Πανεπιστημίων οἱ καθηγηταὶ Νομικῆς, Ἱατρικῆς καὶ Φιλολογικῆς ἐξανέστησαν κατὰ τῆς παπικῆς βιασαγῆς, ἀπειλοῦντες ὅτι δὲν δύνανται πλέον ν' ἀναγνωρίσωσιν ὡς συναδέλφους ἐπιστήμονας ἐλευθέρους τοὺς ἐξαπατήσαντας τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐκ τοῦ κατ' ἀνάγκην καὶ διὰ τῆς βίας διδομένου ὅρκου. Διὰ τοῦτο δὲ θὰ εἶνε καὶ ἀδύνατον σχεδὸν νὰ ἐκλέξωσιν εἰς τὸ ἐξῆς προϊστάμενον τοῦ πανεπιστημίου, πρῶτανιν ὅλον, ὅτι, ἕνα καθηγητὴν τῆς Θεολογίας, διότι δὲν εἶνε δυνατόν τοιοῦτος νὰ ἡγῆται ἰδρύματος στηριζομένου ἐπὶ τῇ θεμελιώδους ἀρχῇ τῆς ἐλευθερίας ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης.

Τὸ ζήτημα ὁξύνεται, καὶ ἄγνωστον ποῦ θὰ καταλήξῃ.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κύριον Πρόεδρον
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως

Ἐξοχώτατε,
Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἡ περὶ ἰδρύσεως Ἑθνικοῦ Θε-
ατροῦ ἰδέα, προήλθεν ἐξ Ὑμῶν, πρὸς σκοπὸν νῦν
περιλάβῃ εἰς τὴν γενικὴν τῆς Ἀνορθώσεως ἰδέαν
καὶ τὰ γράμματα, τὰ τόσον περιφρονηθέντα κα-
ταχρησάντα μέχρι τοῦδε ἐκ μέρους ἁλλεπαλλή-
λων «τυχαίων καὶ μοιραίων» πολιτικῶν συστη-
μάτων, οὐδεμίαν προβλεῦσιν ἔχοντων ἐκ τῶ
γράφματων, μήτε συγγένειαν μηδὲ καὶ σχέσι-
μετ' αὐτῶν.

Εἶπε δὲως εἰς Ὑμᾶς ὁρεῖσθαι ἡ ἰδέα αὐτῇ
εἶπε ἔφθασε μέχρις Ὑμῶν κατόπιν εὐγενοῦς τι-
νος εἰσηγήσασθε, ἐπειδὴ αἱ διὰ τοῦ Τύπου δια-
πονηθεῖσαι πληροφωρίαι προσέλαβον αὐθεντικῆς
χαρακτῆρα, μὴ διαφθερῶσαι διὰ κυβερνητικῆς
ανακωνώσεως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ὑπο-
βάλω τὸ παρὸν ὑπόμνημα, ἀπόρροιαν εἰσοσαστοῦ
θεατρικῆς πειρας, τὸ ὑπόπαι, ἂν δὲν ἔχη τὰ προ-
θέσθαι τίποτε εἰς τὴν τελευταίαν πραγματοπο-
σίαν τῆς μεγάλης ἀληθῶς ἰδέας ταύτης, ἐλπίζε-
τε ὅα εἶνε τὸσον ἀπλοῦν ἐν τῇ λογικῇ του, ὥστε
νὰ μὴ συμβῇ πρὸς ἀντίθετον σκοπὸν, ἥτοι εἰς
τὴν στρέβλωσιν αὐτῆς, κατευθυνόμενον καὶ αὐτὸ
πρὸς τὸ πείθον τοῦ Ἀρεῶς, πρὸς τὸ ὑπόπαι διου-
σιώχως ἐστράφησαν, ἐλλείπει βέβαια ἐπικαίρων
ἡρωϊκῶν θεμάτων, τινὲς ἐκ τῶν θεατρικῶν συγ-
γραμμάτων, ὄντας ἐξ ἀνυχούς ἀνάγκης καὶ χρονι-

Εἰς τόπον, ἐξοχώτατε, οὗ ἐγεννήθη τὸ Θάλα-
τρον καὶ ὅστις ἀπὸ 25 αἰώνων μέχρι πρό τι-
νῶν εἶχε μεταβληθῇ εἰς νεκροταφεῖον αὐτοῦ,
οὐ δὲ μόλις ὡς κωμικοπονητικὸς βουκόλας ἤρ-
χισε νὰ πλατῆται ἀπὸ 70ετίας ἡ μεγάλῃ ἐλλῆ-
νικῇ ψυχῇ του, θὰ ἦτο οἰκτρὸν νὰ παρῶραθῇ ἐ-
ξ αὐτοῦ ἡ ἀναβίσις του, ὡς συνέβη μέ-
ρι τοῦδε. Εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα τὸ Θάλατρο
εἶδεν τὸν τόνον καὶ τὸ καυήριον εἰς τὴν πολι-
τικὴν καὶ ἡ ἐποχὴ ὠνομάζετο Μεγάλη. Εἰς τὴν
σημερινὴν Ἑλλάδα, — τῆς ὁποίας ἡ ἐποχὴ ὠνο-
μάζεται Μικρά — ἡ πολιτικὴ φέίνεται ὅτι ἐξέδω-
κῆθη σκληρῶς, καὶ συνέβησε τὸ θέατρον μεταξὺ
τῶν τρομερῶν μυλοπετρῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας τείνει
νὰ σφραγεύσῃ καὶ αὐτὸς ὁ βρυκόλαξ του : τῆς
ἐποχῆς καὶ τοῦ ἐπὶ ἐπὶ ἀνταρτικῆς

Μεγαλοδοξάται, παρ' ἄλλην τὴν πολιτειακὴν καὶ οἰκονομικὴν ἴσως καὶ πνευματικὴν ἀρίστην ὑποτίμησιν τοῦ ἀτόμου των, ἀμεγαλοδοξάται

Οι ἐν Ἀθήναις, ἐν Πειραιῇ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τακτικοὶ ἀναγνώσται τῶν «*Ἀθηνῶν*» ἀποκόπτοντες καθ' ἐκάστην τὸ δελτίον τοῦτο καὶ πέμποντες τὰ δελτία τοῦ μηνὸς εἰς τὰ γραφεῖά μας θὰ λαμβάνωσι διὰ τοῦ πρακτορείου καὶ τῶν υποπρακτορείων τῶν ἐφημερίδων τὰ μηνιαῖα Παραρτήματα τῶν «*Ἀθηνῶν*».

μῶς ἡθοποιοὶ καὶ συγγραφεῖς, ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Βασιλείου μέχρι σήμερον, φρικτὸν ἐπάλαισαν καὶ παλαίουν ἀγῶνα ὅπως ἀναγάγουν καὶ διατηρήσουν εἰς κάποιαν περιωπὴν τὸ ἐνθεον αὐτὸ ἀπολλώνειον ἀκτινοβόλημα τοῦ παλαίου πνευματικοῦ ὁρίζοντος τῆς Ἀττικῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα βεβαίως δὲν εἶνε ἰσοϋπὲς πρὸς τὰς ἐθνικάς ἀξιώσεις· μάλιστα ὑπὸ πολλὰς τοὺς ἐκσῶσεις καὶ μορφὰς τὸ νεοελληνικὸν θεῖον παρεξέκλινε τοῦ κυρίου καὶ μοναδικοῦ σκοποῦ του, ἡτοί τῆς ἀποκαταστάσεώς του ὑπὸ ἀπόλυτον ἡθικὴν καὶ ἐθνικὴν χαρακτῆρα. Ἐν τούτοις δύνανται νὰ καυχῶται ὅτι εἶνε κάπως «*θεῖον*», καὶ νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ ἄνευ ἐντροπῆς καὶ ἐνδοιασμοῦ ἡ δὲ μερικὴ αὕτη κατὰπτωσις του οφείλεται εἰς τὴν γενικὴν τῆς καταπτώσεως φορὰν, τῆς ὁποίας τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ «*Πολιτικὸν Θεῖον*» ὁπῆρξε μέχρι τοῦδε ἡ πρώτη καὶ κυρία ἀφετηρία, δηλητηριάζουσα τὰ πάντα ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς δι' ἡμᾶς ἀπὸ σπουδῆς καὶ παιδείας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὑποχρέσεως ἀνθρωπίνης ἐνστικτοῦ συναισθήσεως τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Ὁραίου καὶ τοῦ Ὑψηλοῦ.

Ἐξοχώτατε,
Ἰδιαίτερος ἡ ἐκ τῆς οἰκτρᾶς τύχης τοῦ Βασιλείου Θεῖου πείρα μοῦ ὑπαγορεύει τὴν ἐπανάληψιν ἐκείνων, τὰ ὅποια διὰ τοῦ τύπου ματαιῶς ἐπέδειξα εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς διευθυντάς του.

Δυστυχῶς εἶχον κλείσῃ τὰ ὧτά των μετὰ τὴν αὐτὴν ἀσφάλειαν ποῦ ἔκλεισαν κατόπιν τὰς πόλεις του. Ὁ πόλεμος ὁ διεξαχθεὶς κατὰ τῶν «*Ἑλληνικῶν ἔργων*» τὸ μὲν διὰ τοῦ συστηματικοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀθωωθέντων διὰ τῆς μὴ εἰσαγωγῆς αὐτῶν, τὸ δὲ διὰ τοῦ στραγγαλισμοῦ τῶν καταδικασθέντων εἰς εἰσαγωγὴν καὶ παράστασιν, καὶ ἡ μετ' ἀνηκούστου καλλιτεχνικῆς ἀσυνειδήσεως—καὶ δὲν εἰσεύρω τί ἄλλο ἀκόμη—ἐκταφῇ προκατακλυσμαίων ἔργων τῆς ξένης φιλολογίας, καταδικασμένων εἰς ἀσιφυγίαν ἀπὸ ὅλα τὰ θέατρα τοῦ κόσμου καὶ προσκολλωμένων ἐπὶ τῶν προγραμμάτων μετ' ἐπιμονῆς νεκροῦ προσκαλουμένου νὰ ἐπανεέλθῃ ἐκ τοῦ τάφου του εἰς τὴν ζωὴν,—ἐπιμονῆς ὀνειδισμένης βέβαια εἰς τὴν μεταξὺ διευθύνσεως καὶ τοιούτων ἔργων ἀδοκίμου ἐκτελέσεως ἀλλήλων τῆς θνησιμότητος—φυσικὸν ἦτα νὰ μεταβάλῃ σήμερον τὴν διευθύνσιν εἰς ἀργέμισθον καὶ τὸ θέατρον εἰς ἐμπορικὴν «*Σκάναν*» ξένων θιάσων.

Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, Ἐξοχώτατε, θεωρεῖ τοὺς θανόντας δεδικαιωμένους καὶ ἀπαγορεύει τὴν περὶ αὐτῶν ὁμιλίαν. Ἀλλ' ἡ ἱστορία δὲν ἔχει καμμίαν θρησκευτικὴν ὑποχρέωσιν εἰς ἀνεξικακίαν· ὅταν δὲ τυγχάνῃ ἡ ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ ἱστορία, ἔχει καθήκον ν' ἀποτινάσῃ τὴν κόκκιν τῶν ἀμαρτωλῶν ἔξω τῶν Μακρῶν Πετρῶν, καὶ νὰ χαρίσῃ νέαν καὶ ὁμαλὴν ὁδὸν εἰς τοὺς ἐπερχομένους, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ ὑπενθυμίσῃ τὴν ἀθάνατον ρῆσιν τοῦ πατρὸς τῆς πρακτικῆς φιλοσοφίας Πλουτάρχου: «*Ἡ ἐκ τῶν προγεγεννημένων πράξεων μνήμη, τῆς τῶν μελλόντων εὐδουλίας γίνεται παράδειγμα*».

Ἐξοχώτατε,
Ἡ ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω πείρα ὑπαγορεύει ἐν συνόλῳ τὰ ἐξῆς πρακτικὰ μέτρα πρὸς ἀσφαλῆ θεμελιώσιν Ἑθνικοῦ Θεάτρου, τὸ ὁποῖον ἀπέχτησαν καὶ αὐτοὶ οἱ χθεςινοὶ Βούλγαροι πρὸ ἡμῶν:

Α') Γενναία Κυβερνητικὴ ἐπιχορήγησις διὰ μισθοδοσίας ἀξιωματικῶν ἡθοποιῶν, δι' ἡθικὰς καὶ ὁλικὰς ἀμοιβὰς συγγραφέων, καὶ δι' εὐπρόσωπον παράστασιν ἀρχαίων ἔργων ἐν μεταφράσει, καὶ νεωτέρων τοιούτων, μόνον Ἑλληνικῶν, εἰσαγομένων κατόπιν εἰλικρινοῦς καὶ ἀπροσωπολήπτου ἐκτιμῆσεως τοῦ ἐθνικοῦ, ἡθικοῦ καὶ ἐν γένει καλλιτεχνικοῦ των χαρακτῆρος.

Β') Ἀπαλλαγὴ τοῦ θεατρικοῦ κοινοῦ ἀπὸ τῆς καταθλιπτικῆς φορολογίας, διότι ἄλλως ὅ, τι θὰ κερδίξῃ ὁ θεὸς τὸν δημόσιον ταμεῖον ἀπὸ τὴν ἀπορροφῆσιν ταύτης τοῦ αἵματος τοῦ θεάτρου, πολλαπλασιάζει τὸν πόλεμον εἰς τὰς πολυεξόδους ἐνέσεις τῆς θεατρικῆς ἐπιχορηγήσεως, καὶ θὰ ἐπέρχεται ματαία σπατάλη χρήματος.

Γ') Ἰδρυσις θεάτρου χειμερινοῦ ἀλλὰ καὶ θερινοῦ ταυτοχρόνως, διότι ἄνευ τοῦ τελευταίου τούτου ἡ προβληματικὴ διαπαιδαγώγησις τοῦ λαοῦ κατὰ τὸν χειμῶνα, θὰ διασπρέφεται κατὰ τὸ θέρος, ὅτε ἡ πρὸς τὸ θέατρον κίνησις εἶνε πολὺ μεγάλη.

Δ') Καταρτισμὸς ἀπεσπασμένων θιάσων, προωρισμένων νὰ περιέρχωνται τὸν ἔξω Ἑλληνισμὸν, τὸν ὑπόδουλον καὶ τὸν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, πρὸς συγγρατῆσιν καὶ συνοχὴν τοῦ ὁσημέραι κινδυνεύοντος καὶ διασπασθῇ ἐθνικοῦ φρονήματος, καὶ πρὸς ἐπιβολὴν ἀκόμῃ τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας καὶ τέχνης ἀπέναντι τῶν ξένων, ὑπὸ εἰδικὰ δραματολόγια ἀμείσως σχετιζόμενα πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκάστης ἀποστολῆς. Καί:

Ε') Ἡ προσχώρησις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν διεθνή σύμβασιν πρὸς προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τῶν ξένων θεατρικῶν συγγραφέων, εἰς τὴν ὁποίαν προσχώρησε καὶ ἡ Νορβηγία, τελευταίως δὲ καὶ ἡ Ρωσία καὶ ἡ Βουλγαρία καὶ αὐτὸ τὸ Μαυροβούνιον. Ἄνευ τοῦ τελευταίου τούτου δρου ἅ π α σ α ι αὶ ἀνωτέρω συνθηκαὶ εἶνε μάταιαι, ἐνθ' καὶ μόνον τὸ μᾶτρον τοῦτο ἐὰν ἐφαρμοσθῇ, ὅσῳ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης κυβερνητικῆς ἀρωγῆς, τὸ ἐθνικὸν θέατρον ἰδρύεται ἀπ' αὐτοῦ.

Αὐταὶ εἶνε, Ἐξοχώτατε, αἱ κυριώτεραι θεμελιώδεις βάσεις τοῦ Ἑθνικοῦ θεάτρου, ἄνευ τῶν ὁποίων, ὅς οἰαδῇποτε εὐοίωνους συνθήκας καὶ ἂν ἰδρωθῇ, θὰ κρημνισθῇ τὸ ταχύτερον, καὶ ἡ ἀπώλειά του θὰ αὐρίον θὰ εἶνε πολὺ περισσότερον ἐπιζήμιος τῆς σημερινῆς ἀπουσίας του, προτιμότερον δὲ εἶνε νὰ παραμείνῃ ἀκόμῃ ἡ ἰδέα ὡς ὥραϊον καὶ νεφελῶδες ὄνειρον, παρὰ νὰ συμβῇ κατὰ τὴν ἀκατάλληλον εἰς οἰκτράν καὶ ἐπιβλαβὴν πραγματικότητα.

Εὐπειθέστατος

ΠΟΛ. Τ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλέστατόν μας σύζυγον, ἀδελφὸν καὶ θεόν

ΓΕΩΡΓΙΟΝ Δ. ΚΟΡΠΑΝ

Ὑποστράτηγον καὶ Βουλευτὴν Κυκλάδων

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐκ τῆς ἐν ὁδῷ Ἀβέρωφ ἀριθ. 7 οἰκίας του εἰς τὸν Ναον τῆς Μητροπόλεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1911,

Ἡ σύζυγος

Ἑλένη Γ. Κόρπα

Οἱ ἀδελφοὶ

Ἀγγελικὴ Γ. Βλαχάκη, Γεώργιος Βλαχάκης, Μαρίνα Κ. Τραυλοῦ, Ἀντώνιος Ἱ. Παρασκευόπουλος, Γεώργιος Ἱ. Παρασκευόπουλος, Δημήτριος Ἱ. Παρασκευόπουλος, Λεωνίδας Ἱ. Παρασκευόπουλος, Κοθλα Δ. Παρασκευόπουλος, Κωνσταντῖνος Τραυλός.

Οἱ ἀνεψιοὶ

(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι)

Ὁφθαλμίατρος κ. Γεω. Σταθάτος
τῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων, πρὸς τὴν ἑμισθοῦ ὁφθαλμίατρος τοῦ ὁφθαλμοπαθολογικοῦ St. Victor d' Amiens, δέχεται ὁδὸς Ἀγίου Κωνσταντίνου 7.

Παύλου Θηβαίου, Ἰωάν. Καλυβίτου

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας ἤρκασε κέντε ἀντικροσώπους τοῦ

Ἑθνους καὶ ὑπάρχοντος δυσάρεστοι πληροφορίαι περὶ δύο ἢ τριῶν ἀκόμῃ. Ἡ σημαία τῆς Βουλῆς δὲν προφθάνει νὰ ὑψωθῇ καὶ καταβιβάζεται καλὴν μεσσίαν. Εὐτυχῶς συνεδριάσεις τακτικαὶ δὲν ἤρχισαν. Ἄλλως θὰ διεκόπτοντο διαρκῶς ἀπὸ ἀναγγελίας θανάτων.

Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο παράδοξον ἂν ἐπρόκειτο περὶ ἀνθρώπου θανατικοῦ ἐνοκλήσαντος μεταξὺ τῶν κατέρων τοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ τοιοῦτον τι δὲν συμβαίνει. Ἀκλῶς διερχόμεθα τὸν μᾶλλον ἐπικίνδυνον μῆνα τοῦ ἔτους. Τὸ φύλος τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἀσυνήθως ἐντόνον καὶ διαρκῆς φέρεται ἐχθρικότατα πρὸ πάντων εἰς τοὺς ἀδυνάτους ὁργανισμούς, εἰς τοὺς γέροντας καὶ τὰ παιδία. Παιδία βεβαίως δὲν ὑπάρχουν μέσα εἰς τὴν Βουλὴν. Ἀλλὰ ὑπάρχουν γέροντες καὶ αὐτοὶ ἐδεκατίσθησαν ὡς ἦτο δυστυχὸς φυσικόν.

Εὐτυχῶς ἡ ἐντασις τοῦ μεγάλου φύλους ἐπέρασε καὶ ὑπάρχει ἐλπίς ὀριστικῆς βελτιώσεως τοῦ καιροῦ. Ἐπομένως ἡ προφύλαξις, ἡ ἀναγκαιοτάτη ἄλλως τε προφύλαξις τοῦ χειμῶνος—δὲν πρόκειται νὰ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ. Βουλεύεται καὶ μὴ δὲν θὰ χάσουν τίποτε νὰ περιμένουν ὀλίγας ἀκόμῃ ἡμέρας.

Ἀνακτορικὰ

Χθὲς τὴν πρωίαν ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς συνενεργασίαν τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἑσωτερικῶν, τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Παιδείας.

Ἡ ἀφιξίς τῆς Μ. Δουκίσσης Μαρίας

Τὴν προσεχῇ Δευτέραν ἀποκλείει διὰ Πρίντεζι ἡ βασιλικὴ θαλαμηγός α' Ἀμφιτρίτη· ὅπως παραλάβῃ τὴν Μ. Δούκισσαν Μαρίαν ἐρχομένην ἐνταῦθα μετὰ τῶν δύο θυγατέρων τῆς ἐκ Πετρούπολεως.

Ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα ὑπολογίζεται ὅτι θὰ εὐρίσκηται ἐνταῦθα τὸ ἀπόγευμα τῆς ἐρχομένης Παρασκευῆς.

Τὸ χθεςινὸν γεῦμα εἰς τὸ Ἀνάκτορον

Τὴν 8 καὶ 1)2 ἑσπερινὴν ὥραν τῆς χθὲς παρετέθη ἐν τοῖς Ἀνακτορίοις τοῦ Βασιλείου ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ πρεσβευτικοῦ ζευγους τοῦ Βελγίου Ντε Καραμάν Σιμαί.

Τὸ γεῦμα παρετέθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ καφῆ, ἡ δὲ τράπεζα ἐκαλύπτετο ἀπὸ σωρούς ἰων τῆς Πάρμας καὶ διάφορα ἄλλα σπάνια φυτά.

Ἐκ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας παρεκάθησαν ὁ Βασιλεὺς, ὁ βασιλόκαις Ἀνδρέας μετὰ τῆς συζύγου τοῦ Ἀλίκης καὶ ὁ βασιλόκαις Χριστόφορος.

Ἡ Βασιλίσσα δὲν παρεκάθητεν εἰς τὸ γεῦμα καθὼς ἀδιαθετεῖ εἰσέτι. Παρεκάθησαν δὲ ὁ Μέγαρχος κ. Φαρροδῆμος, ὁ ὑποναύαρχος κ. Θεοχάρης, ὁ πλοίαρχος κ. Σαχτούρης, ὁ ἐν Κεττίγγῃ ἡμέτερος διπλωματικὸς πρᾶκτωρ κ. Εὐγενιάδης, ὁ κ. Καρούσος, ὁ πρῶτος ἐν Σόφια ἡμέτερος πρεσβευτὴς κ. Ζαλοκώστας, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ζυμπερκάκης, ὁ ἐπίτιμος Διευθυντὴς τοῦ Σ.Π.Α.Π. κ. Ἱ. Δούμας, ὁ κ. Γ. Ὁρφάνιδης, ὁ κ. Τζῶν Θεοτόκης, ὁ Ταμίας τοῦ Διαδόχου κ. Ψάλτης, ὁ ὑπασπιστὴς τῆς ὑπηρεσίας κ. Σκουμπούρης, ὁ ἐκτελὼν χρέη ἀρχηγοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τοῦ Βασιλείου κ. Πάλλης, ὁ Γραμματεὺς τοῦ Αὐλάρχου κ. Πανᾶς, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς Φρουρᾶς καὶ ὁ βιβλιοθηκῆς τοῦ Βασιλείου κ. Στουκέρ.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἡ μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς ἐπαίανιζε διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Δίλκε

Ὁ ἐν Λονδίνῳ ἡμέτερος πρεσβευτὴς κ. Γεννάδιος ἀπέστειλε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑξωτερικῶν τηλεγράφημα δι' οὗ ἀνῆγγεϊλε τὸν θάνατον τοῦ τατιμημένου φίλου τῆς Ἑλλάδος σερ Κρόλου Δίλκε.

Ὁ κ. Γρυκάρης ἀπαντῶν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἀπεκρίθη πρὸς τὸν κ. Πρεσβευτὴν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ ὑπερέχοντος πολιτικοῦ ἀνδρὸς σερ Κρόλου Δίλκε συνειδήσει βαθεῶς τὴν βασιλικὴν κυβερνήσιν, ἀπηχεῖ δ' ἀλγεινῶς εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν. Ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἀποτίει φόρον ὀφειλόμενον εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν μνήμην τοῦ μεγαλοϊδεάτου καὶ γενναίου φρονος πολιτικοῦ, τοσαῦτα παρασχόντος δαίγματα φιλελληνισμοῦ.

Παρακαλῶ νὰ διεργνησθε εἰς τὴν ἐρίμωρον οἰκονομίαν τοῦ μεταστάντος τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια καὶ τὴν βαθεῖαν συμπάθειαν τῆς Βασ. Κυβερνήσεως καὶ νὰ καταθέσθε ἐξ ὀνόματος αὐτῆς στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ του.

Γρυκάρης

Ἐπὶ ἀνὸς μεταναστῶν

Διὰ τοῦ ἐκ Νέας Ὑόρκης κατακλυεύσαντος χθὲς Ἑλληνικοῦ ὑπερωκεανίου «*Πατρίς*» ἀφίχθησαν 600 περίπου μετανάστες, ἐπανακάμπτοντες ἐξ Ἀμερικῆς εἰς τὰς ἐστίαις των.

Ὁ α' Ἐρωτόκριτος γαλλιστὶ

Ὁ μόνος σήμερον μεταξὺ τῶν νεωτέρων φιλολόγων κατέρων τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν, κατόπιν μακρῶν σπουδῶν, ὁ μόνος ξένος μετὰ σπορτῆς ἀξίας ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης καὶ πάσης ἡθικῆς ἀμοιβῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἀκολουθεῖν καὶ καθιστῶν γνωστὴν εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν σύγχρονον παρ' ἡμῖν φιλολογικὴν κίνησιν κ. Philéas Lebesgue, διαπρεπὴς κριτικὸς τοῦ «*Mercure de France*», ἔσχε μίαν θαυμασίαν σκέψιν, περισσώτερον παρὰ ποτὲ ὁμιλοῦσαν καὶ μεγίστην ἐθνικῆς σημασίας: τὴν μεταφράσιν εἰς τὴν γαλλικὴν τοῦ μοναδικοῦ κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς δουλείας τοῦ γένους μνημείου τῆς ἑλληνικῆς ποιήσεως, τοῦ α' Ἐρωτοκρίτου.

Ὁ Ἐρωτόκριτος, τοῦ ὁποίου τὸ καλαιώτερον χειρόγραφον φυλλάσσεται ὡς πολυτίμον ἀπόκρημα ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ τοῦ Λονδίνου καὶ ἕτερον ἐν τῇ μεγάλῃ Μαρκανῇ Βιβλιοθήκῃ, εἶνε ἀγνωστός εἰς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς φιλόλογους, ἐκδιδόμενος δὲ σήμερον γαλλιστὶ, θὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν ὅλου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου εἰς τὴν πολυκαθῆ μεγαλόνησον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατήγγετο ὁ ποιητὴς Κορνάρης.

Ὁ κ. Λεμεκέχ συνεργάσθη ἐπιτυχῶς καὶ μετὰ τοῦ κ. Πολυβίου Δημητράκου τοῦ κ. Περσιν εἰς τὴν μεταφράσιν τοῦ γνωστοῦ μυθιστορήματος τοῦ «*Τὸ Μυστικόν τοῦ Βοσπόρου*» καὶ ἐσημείωσε λαμπρὰν ἐπιτυχίαν, καθόσον τὸ μυθιστόρημα τοῦτο τοῦ ἑλλήνος μυθιστοριογράφου ἐντὸς τοῦ ἔτους 1910 ἤριθμησε 4 ἐκδόσεις, τώρα δὲ ἐτοιμάζεται καὶ 5 ἐκδοσις, δι-

ὅτι ἐπεσεως τοῦ Ὀβτο λόγιος τῆς ματος, τοῦ συντάξι Δημ. Ι

ἰ ν τ λ κ α μ

τ Δ ν

λ

Ε

ὁμο

τῆς

ἐξο

λόγ

τῆς

εἰς

σι

ἰδι

σι

να

διὰ

μέρ

ἐσθ

σθε

φυ

κα

μι

χρ

τρ

το

το

π

κ

λ

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ε